

да отидемъ всинца изъ нивята, дѣто ни казахъ селянитѣ, че още се нѣмѣрвали знакове, които показвали, че е било тамъ царска Столица и пр. Зе прочее всѣки по нѣщо, за да може да рови и търси изъ нивята. Като стигнахми тамъ, най напредъ съ очудване сръщнахми на край нивята натрупани стародрѣвни тувли и керамиди въ голѣма величина, което показваше, че сж били тамъ палатитѣ, а по краищата сринали и натрупали покривитѣ имъ. Тутакси казахъ на ученицитѣ да ровятъ изъ нивята и о! чудо за насъ, зехми да намѣрвами мермерни плочици, съ които е билъ посланъ двореца, трижгълни, четверожгълни, шестожгълни и малки парченца не само бѣли, но съ разни бой свѣтящи, като мозаикъ. Отъ тѣхъ можахми да наберемъ и напълнимъ едни дисаги и да ги занесемъ и подаримъ на Шумненската училищна библиотека. Отъ тогавашнитѣ ни разкази за Яничари, Башибузуци, Кърджалии и пр. струва ми се, че В. Друмевъ, като замина за Руссия по наука, вдѣхнѣтъ, съчини „Злощастната си фамилия“.

Ученици мои въ Шуменъ отъ 1847 до 1859 г. бѣхъ: Добри Войниковъ, Симеонъ Хаджи Янчевъ, Димитраки Константиновъ, Стамати Хаджи Симеоновъ, Илия Дюкмеджиевъ, Величко Куцаровъ, Николай Стойчевъ, Василь Друмевъ (Търновски Митрополитъ) Василь Стояновъ Еленка Златарева учителка и пр. Докторъ Стоянъ Радославовъ, Котленина, Радославовъ изъ Лѣсковецъ, Докторъ Друмчо (покойния), Докторъ Иванчо изъ Ямболъ. (който водѣше на Золотовичъ роднина). Димитраки Върбевъ, Хаджи Василь Върбевъ, Стефанъ Вълковъ отъ Жеравна (отъ сѣтѣ пѣвецъ въ Цариградъ и упоенъ), Докторъ Пюскюлиевъ и братъ му и Злати Матевъ. Останжло ми е въ ума, че Раковскій издаваше въ Новий-Садъ (Австрия) Дунавски Лебедъ, имахъ съ него кореспонденция и му испраштахъ статии за гръцкия Владика въ Шуменъ. Отъ тамъ се доведе учителка за Шуменъ.